
ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ

УДК 35.075.5

doi: <https://doi.org/10.15330/apred.1.20.403-410>

Савків У. С.¹, Лещук Г. В.², Сидор Г. В.³

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЮ СТАБІЛЬНІСТЮ КРАЇНИ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ АНТИКРИЗОВИХ ЗАХОДІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ

¹Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника,
Міністерство освіти і науки України,
кафедра обліку і оподаткування,
вул. Шевченка, 57, м. Івано-Франківськ,
76000, Україна,
тел: +380672801800,
e-mail: uliana.savkiv@pnu.edu.ua
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1101-4702>

²Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника,
Міністерство освіти і науки України,
кафедра обліку і оподаткування,
вул. Шевченка, 57, м. Івано-Франківськ,
76000, Україна,
тел: +380672559984,
e-mail: halyna.leshchuk@pnu.edu.ua
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1625-1536>

³Навчально-реабілітаційний заклад вищої освіти
«Кам'янець-Подільський державний інститут»,
Міністерство освіти і науки України,
кафедра фінансів, обліку та оподаткування імені С. Юрія,
вул. Годованця, 13, м. Кам'янець-Подільський,
32300, Україна,
тел: +380679160903,
e-mail: sidor.gal@ukr.net
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9578-0588>

Анотація. Стаття спрямована на вивчення соціально-економічної стабільності держави в сучасних умовах господарювання.

Мета статті – виявлення проблем щодо забезпечення соціально-економічної стабільності держави та визначення пріоритетів і цільових орієнтирів соціального й економічного розвитку країни під час та після війни.

Для досягнення поставленої мети у статті застосовано такі методи дослідження: системний аналіз – для вивчення чинників, що провокують соціально-економічну нестабільність у державі; синтез та комплексний підхід – для формування антикризових заходів державної політики та управлінських рішень з метою подолання кризи, що спричинена війною в Україні; абстрагування – для формування узагальнених висновків.

Встановлено, що війна в Україні спонукала до перегляду підходів до формування соціально-економічної політики, державного регулювання та пошуку ефективних методів

управління. Основним завданням управлінців усіх рівнів влади є розробка відповідних стратегічних планів та забезпечення їхньої ефективної реалізації. Практично всі ланки національної економічної системи зазнали значних втрат: скоротилося виробництво, заблоковані порти, негативні тенденції у зовнішній торгівлі, відбулась втрата соціального капіталу нашої країни, високий рівень міграції та безробіття, що становить велику загрозу для соціально-економічної системи нашої країни. Досліджено основні прогностичні макропоказники економічного й соціального розвитку України на 2024–2026 рр. та визначено пріоритети економічного розвитку під час та після війни; запропоновано антикризові заходи державної політики та управлінські рішення з метою подолання кризи, що спричинена війною в Україні.

Науковою новизною дослідження є визначення пріоритетних напрямків економічного розвитку країни під час війни і формування антикризових заходів державної політики з метою подолання кризи, що спричинена війною.

Результати наукового дослідження можна застосувати в системі державного управління для стабілізації соціального та економічного розвитку держави в умовах війни.

Ключові слова: державне управління, соціально-економічна стабільність, соціально-економічний розвиток, управлінські рішення, антикризові заходи, війна.

Savkiv U. S.¹, Leshchuk H. V.² Sydor H. V.³

STATE ADMINISTRATION OF SOCIO-ECONOMIC STABILITY OF THE COUNTRY AND THE APPLICATION PECULIARITIES OF THE ANTI-CRISIS MEASURES IN WARTIME CONDITIONS

¹Vasyl Stefanyk Precarpathian National University,
Ministry of Education and Science of Ukraine,
Department of Accounting and Taxation,
Shevchenko str., 57, Ivano-Frankivsk,
76010, Ukraine,
tel.: +380672801800,
e-mail: uliana.savkiv@pnu.edu.ua
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1101-4702>

²Vasyl Stefanyk Precarpathian National University,
Ministry of Education and Science of Ukraine,
Department of Accounting and Taxation,
Shevchenko str., 57, Ivano-Frankivsk,
76010, Ukraine,
tel.: +380672559984,
e-mail: halyna.leshchuk@pnu.edu.ua
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1625-1536>

³ Educational and Rehabilitation Institute of Higher Education
«Kamianets-Podilskyi State Institute»,
Ministry of Education and Science of Ukraine,
Department of Finance, Accounting and Taxation named after
S. Yuriy,
Godovanets str., 13, Kamianets-Podilskyi,
32300, Ukraine,
tel.: +380679160903,
e-mail: sidor.gal@ukr.net
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9578-0588>

Abstract. The article is aimed at studying the socio-economic stability of the state in modern economic conditions. It has been determined that the war in Ukraine had prompted a revision of approaches to the formation of socio-economic policy, state regulation, and the search for effective

management methods. The main task of managers at all levels of the government is to develop the appropriate strategic plans and ensure their effective implementation. Practically all links of the national economic system suffered significant losses: production decreased, ports were blocked, there were negative trends in foreign trade, there was a loss of social capital of our country, as well as a high level of migration and unemployment, which is a great threat to the socio-economic system of our country. The main forecast macroeconomic indicators of economic and social development of Ukraine for 2024–2026 have been studied and the priorities of the economic development during and after the war have been defined; the anti-crisis measures of state policy and management decisions are proposed to overcome the crisis caused by the war in Ukraine.

The purpose of the article is to identify the problems of ensuring the socio-economic stability of the state and determine the priorities and targets of the social and economic development of the country during and after the war.

To achieve this goal, the article uses such research methods as the system analysis to study the factors that provoke socio-economic instability in the state; the synthesis and the integrated approach to form anti-crisis measures of state policy and management decisions to overcome the crisis caused by the war in Ukraine; the abstraction for the formation of generalized conclusions.

The scientific novelty of the research is to determine the priority directions of economic development of the country during the war and the formation of anti-crisis measures of state policy to overcome the crisis caused by the war.

The results of scientific research can be applied in the system of public administration to stabilize the social and economic development of the state in war.

Keywords: Public administration, socio-economic stability, socio-economic development, management decisions, anti-crisis measures, war.

Вступ. Соціально-економічна стабільність країни становить стійкий стан соціальної та економічної систем, що дає змогу їй ефективно функціонувати та розвиватися в умовах зовнішніх і внутрішніх чинників, зберігаючи свою структуру й основні якісні параметри. Механізмами, що забезпечують соціально-економічну стабільність, є інститути держави та суспільство. Вона визначається рівнем соціальної безпеки, зайнятості, економічної зрілості та інших факторів, які впливають на життя громадян і ефективність функціонування бізнесу. Країни з високим рівнем соціально-економічної стабільності зазвичай приваблюють інвесторів, що сприяє економічному зростанню та створенню нових робочих місць.

Соціально-економічна стабільність країни залежить від розвитку її регіонів. Саме соціально-економічний розвиток регіонів сприяє соціальному добробуту населення. Через тотальну збройну агресію росії багато регіонів, особливо ті, де тривають бойові дії, опинилися у вкрай складній ситуації. Практично всі ланки національної економічної системи зазнали значних втрат: скоротилося виробництво, заблоковані порти, простежуються негативні тенденції у зовнішній торгівлі, відбулась втрата соціального капіталу нашої країни, високий рівень міграції та безробіття. Це становить велику загрозу для вітчизняної соціально-економічної системи.

Постановка завдання. Соціально-економічний розвиток держави досліджено в працях вітчизняних та зарубіжних науковців, як: Р. Білик, В. Вакуленко, Т. Веблен, Р. Корс, М. Орлатий, Д. Ромер, О. Таїшенко, С. Шульц; Т. Бондарук, Н. Вишнеvsька, Б. Данилишин, О. Кириленко, В. Кравченко та ін. Їхні наукові дослідження спрямовані на діагностику проблем регіонального розвитку в умовах децентралізації та сталого соціально-економічного розвитку. Водночас проблеми забезпечення соціально-економічної стабільності держави в умовах війни ще недостатньо вивчені та потребують ґрунтовних досліджень.

Мета і завдання статті полягають у виявленні проблем та чинників, що порушують соціально-економічну стабільність держави, та визначення пріоритетів і цільових орієнтирів соціального й економічного розвитку країни під час та після війни.

Результати. Війна в Україні спонукала до перегляду підходів до формування соціально-економічної політики, державного регулювання та пошуку ефективних методів управління. Основним завданням управлінців усіх рівнів влади є розробка відповідних стратегічних планів та забезпечення їхньої ефективної реалізації.

У перші місяці війни лише 17% найбільших підприємств країни працювали, 30% компаній змогли перейти на роботу в режимі онлайн, інші призупинили свою діяльність [4].

Сільськогосподарський сектор країни також зіткнувся з труднощами, оскільки понад 10% орних земель країни неможливо використати для посівних робіт, що негативно вплинуло на експортний потенціал країни, а отже, на національний бюджет. Станом на початок квітня у вітчизняному сільському господарстві понад 50% українців втратили роботу. Насамперед це стосується працівників великих колишніх промислових підприємств, розташованих на південному сході України [4].

Україна втратила значні доходи через блокаду морських транспортних портів, через які переважно експортувалася металургійна продукція та сільськогосподарська продукція, внаслідок чого реальний ВВП знизився на 30% у перший рік війни [4].

Протягом перших місяців повномасштабної війни економічна безпека нашої країни значною мірою опиралась на резерви та запаси міцності, накопичені до війни, а також на консолідацію суспільних зусиль на регіональному та місцевому рівнях, самоорганізацію та солідарність громадян.

Сьогодні виникає необхідність реалізації національної політики, спрямованої на протидію комплексним ризикам, що ґрунтується на оперативному моніторингу загроз економічній безпеці в умовах воєнного часу [6].

У контексті повномасштабної війни виокремлюють такі основні виклики для української економіки: скорочення кількості робочої сили через еміграцію за кордон та цивільні жертви війни; зниження ділової активності; зростання споживчих цін; скорочення споживання; спадання промислового виробництва; зниження конкурентоспроможності вітчизняних виробників на внутрішньому та зовнішньому ринках; посилення залежності внутрішнього ринку від імпорту; високий дефіцит Державного бюджету; погіршення фінансової стійкості пенсійної системи; значні втрати податкових та митних надходжень до бюджету; зростання державного боргу; погіршення інвестиційної спроможності банківської системи; зменшення експорту через руйнування логістики; скорочення державних інвестицій; згорання інноваційної діяльності, погіршення соціально-економічного становища вразливих верств населення; суттєве зниження спроможності системи соціального захисту населення України виконувати свої функції; збільшення кількості внутрішньо переміщених осіб; значні збитки окремих сільськогосподарських виробників [4].

Таким чином, повномасштабна війна та проблеми, які вона спричинила, негативно впливають на соціально-економічне життя українців. Країна переживає складний період, проте зуміла зберегти макроекономічну стабільність і навіть покращити прогнози щодо економічної динаміки: інфляція все ще контрольована; суб'єкти господарювання адаптуються до умов війни, що сприяє наповненню Державного бюджету.

Щоби визначити основні напрями і складові механізму економічної трансформації України, необхідно оцінити наші втрати протягом цієї війни. Збитки нашої держави, як вважають вітчизняні експерти, на кінець 2022 р. становитимуть більше трильйона дол.; за оцінками західних фахівців, близько 600 млрд дол. Але це припущення, крім того, війна ще не закінчилася. Міжнародний реєстр збитків, завданих Україні, буде першим кроком до створення міжнародного компенсаційного механізму для відшкодування втрат [7].

Основні прогностичні макропоказники економічного й соціального розвитку України на 2024–2026 рр., які схвалено постановою Кабінету Міністрів України від 15 груд. 2023 р. № 1315, враховано в процесі доопрацювання проекту Закону України «Про Державний бюджет України на 2024 рік».

Таблиця 1

Прогностичні макропоказники економічного й соціального розвитку України на 2024–2026 рр.

Table 1

Forecast macro indicators of economic and social development of Ukraine for 2024-2026.

Показники	2024 р.	2025 р.	2026 р.
Валовий внутрішній продукт:			
номінальний, млрд грн	7 643	8 980,6	10 421,8
відсотків до попереднього року	104,6	106,8	106,6
Індекс споживчих цін:			
грудень до грудня попереднього року, відсотків	109,7	108,1	106,9
Рівень безробіття населення у віці 15–70 років за методологією Міжнародної організації праці, відсотків до робочої сили відповідного віку	18,7	17,7	15
Сальдо торговельного балансу, визначене за методологією платіжного балансу, млн дол. США	-40 172	-27 044	-25 433

Сформовано авторами за даними джерела [5]

Згідно з даними табл. 1, уряд формує оптимістичний прогноз, де простежується незначне нарощення ВВП, відносно стабільний рівень цін, зменшення безробіття та покращення торговельного балансу країни.

Основними драйверами економічного відновлення у прогностичному періоді будуть безпекові чинники та незворотність курсу на вступ до ЄС, що супроводжуватиметься зростанням інвестиційної активності, особливо з огляду на нагальну потребу у відновленні виробничих потужностей та інфраструктури, втрачених через війну.

Такому процесу сприятиме продовження ефективної співпраці з міжнародними партнерами та міжнародними фінансовими інституціями, зокрема продовження програми МВФ, реалізація реформ у рамках Плану дій щодо України на 2024–2027 рр. та імплементація запропонованого Єврокомісією Регламенту про заснування Фонду для України Європейським Парламентом та Радою Європейського Союзу [5].

Державний механізм антикризового управління має враховувати значну кількість внутрішніх і зовнішніх чинників військової агресії, реагувати на фактичний вплив на макроекономічну рівновагу відповідно до ситуації, адаптувати системи для протидії негативним наслідкам, своєчасно ухвалювати рішення щодо антикризових заходів та враховувати ресурси для подолання кризових явищ.

Процес подолання воєнно-політичної та економічної криз має бути спрямований на досягнення повної національної безпеки, супроводжуватись відновленням реального сектору економіки, вирішенням соціальних проблем, забезпеченням сталого розвитку територіальних громад.

Системний підхід до національного антикризового управління дає змогу уряду ефективно долати кризові явища та адекватно реагувати на зовнішні й внутрішні чинники, зумовлені політичними, економічними та соціальними процесами.

До найважливіших напрямів державної антикризової політики належать розробка правової бази антикризового управління; відображення правових норм у цивільному праві, бюджетному праві, податковому праві тощо. До них належать такі: відображення правових норм у цивільному, бюджетному, податковому праві та ін.

Найшвидші та найефективніші заходи стимулювання економічної політики в умовах кризи – це заходи монетарної політики. Грошова-кредитна політика є найшвидшими та найефективнішими заходами стимулювання економічної політики в ЄС, якщо мають на меті нормалізувати ситуацію в банківському секторі та забезпечити широкий доступ до кредитів для бізнесу, сприяти відновленню інвестиційного процесу в економіці та зробити фінансування більш доступним для підприємств.

Грошово-кредитна влада в ЄС реагує на зростання глобальної інфляції, підвищуючи процентні ставки в середньому трохи більше ніж на 1 відсотковий пункт у великих розвинутих країнах і на 1½ відсоткового пункту в країнах, що розвиваються [2].

Світовий досвід публічного управління показує, що в періоди криз підвищується роль діяльності уряду, яка спрямована на ефективність та результативність використання бюджетних коштів [8].

За таких умов фіскальна політика має бути скоригована відповідно до глибини та тривалості кризи. Наявність воєнного стану змінює умови фінансування інших фіскальних інструментів, таких як державні видатки на пріоритетні та соціально орієнтовані галузі, трансферти, державні закупівлі та державні позики. Воєнний стан змушує державний сектор сконцентруватися на стимулювальній підтримці реального сектору економіки. Урядові органи розробляють заходи, спрямовані на розширення доступу підприємств оборонно-промислового комплексу до фінансових ресурсів через пряме пільгове кредитування та пряму фінансову підтримку з боку державних банків.

В умовах військово-політичної та економічної кризи реальний сектор економіки став надзвичайно чутливий до податкового навантаження та регуляторних інструментів податкової системи, тому необхідна якісно нова податкова політика, спрямована на зниження податкового навантаження. Така політика може полягати у зниженні ставок податків та ввізного мита для підприємств АПК, наданні податкових кредитів для малих підприємств та підприємств оборонного комплексу, а також обмеженні зростання тарифів на послуги природних монополій.

З метою підтримки функціонування економіки країни в умовах кризи, зокрема виконання дохідної частини Державного бюджету, необхідно враховувати можливі загрози. Податки завжди становили найбільшу частину у структурі доходів бюджету, однак у зв'язку з повномасштабною війною їхній обсяг значно скоротився. Саме тому варто постійно аналізувати ефективність введених раніше податкових пільг, залучення додаткових джерел мобілізації коштів, урегулювання ставок податку на доходи відповідно до обсягу прибутку платника податків, спрощувати умови ведення бізнесу та мотивувати підприємців до відновлення своєї діяльності, підтримувати харчову та аграрну промисловість [3].

Пріоритетом національної економічної політики є воєнна перебудова економіки. Необхідно збільшити видатки на оборону, розвиток збройних сил, військово-промислового комплексу та розробку нових видів озброєнь. У цьому напрямі важливо запровадити широкий спектр інструментів державної підтримки підприємств, цільових державних інвестицій у створення нових інтегрованих виробничих комплексів, що фінансуються міжнародними фінансовими інституціями та країнами.

Крім того, Україна потребує ефективної державної політики підтримки зайнятості та швидких ефективних управлінських рішень. Це має охопити проекти зі стимулювання приватного бізнесу та розкриття економічного потенціалу підприємництва. Держава має забезпечити підвищення мобільності робочої сили. Це значно покращить адаптацію внутрішньо переміщених осіб та інших категорій населення до змін на ринку праці.

Першочерговими заходами для збереження та розвитку ділової активності в усіх сферах життя країни є державна та місцева фінансова підтримка державних та місцевих підприємств, зокрема через розширення програм безвідсоткового кредитування бізнесу в умовах воєнного стану, якнайшвидша дерегуляція у податковій та митній сферах. Серед ключових елементів реформ в Україні мають бути: оновлення заходів соціально-економічної політики, зменшення податкового та адміністративного навантаження на підприємства, поживлення державного та приватного партнерства.

Пріоритетом в експорті мають бути управлінські рішення, спрямовані на пошук можливостей виготовляти продукцію з високою доданою вартістю, що приведе до збільшення валютних надходжень. У рамках монетарної політики уряд має посилити роль державних банків у реалізації державних програм, спрямованих на підтримку економіки.

Залучення інвестицій є ключем до динамічного економічного розвитку. З огляду на обмежені фінансові можливості держави щодо додаткових інвестицій фінансова підтримка інноваційних секторів потребує покращення міжвідомчої координації та розширення можливостей для залучення іноземних інвесторів [1].

Відновлення ділової активності є важливим заходом для наповнення Державного бюджету, підтримки платоспроможності населення та зміцнення економічної стабільності країни.

Сьогодні найважливіше завдання державної політики – збереження людського капіталу. Вже зараз існує потреба у розробці нової соціальної політики, яка відповідала би соціальним та економічним потребам різних категорій громадян. Системи соціального захисту мають бути модернізовані, щоб зробити їх більш адресними та ризик-орієнтованими.

Висновки. Національні структури управління кризовими ситуаціями мають враховувати численні внутрішні та зовнішні чинники військової агресії, адекватно реагувати на фактичний вплив на макроекономічну рівновагу, адаптувати системи для протидії негативним наслідкам, своєчасно ухвалювати рішення щодо антикризових заходів та враховувати ресурси для подолання кризи.

Для досягнення соціально-економічної стабільності необхідна ефективна політика державного управління, підтримка підприємництва, розвиток соціальних програм та забезпечення прав і свобод людини, міжнародні відносини та співпраця з іншими країнами, що сприяє обміну досвідом і ресурсами для зміцнення стабільності та розвитку. Реалізація комплексного підходу до забезпечення соціально-економічної стабільності сприяє підвищенню якості життя громадян, розвитку бізнесу та підтримці стабільного інвестиційного клімату.

1. Актуальні виклики та загрози економічній безпеці України в умовах воєнного стану: аналітичний звіт Національного інституту стратегічних досліджень. 2022. URL : <https://niss.gov.ua/publikatsiyi/analitichni-dopovidi/aktualni-vyklyky-ta-zahrozy-ekonomichniy-bezpetsi-ukrayiny-v> (дата звернення: 27.04.2024).
2. Жила В.Г. Економічні та соціальні наслідки війни в Україні, вплив конфлікту на світову економіку. *Економіка та суспільство*. Вип. 47. 2023. DOI: : <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-47-35>
3. Лещук Г.В., Савків У.С. Аналіз податкової політики України в умовах воєнного стану. *«Актуальні питання у сучасній науці. Серія : Економіка. Журнал*. 2023. № 10(16) 2023. С. 920.

4. Максимов В. Стало відомо, скільки українців втратили роботу через війну. Today. 2022. URL : [https://ukraine.today.ua/russskyj-stalo-yzvestno-skolko-ukrayntsev-poteryaly rabotu- yz-za-voyny/](https://ukraine.today.ua/russskyj-stalo-yzvestno-skolko-ukrayntsev-poteryaly-rabotu- yz-za-voyny/) (дата звернення: 27.04.2024).
5. Прогноз економічного і соціального розвитку України на 2024–2026 рр. Міністерство економіки України: [сайт]. URL : <http://surl.li/hjora> (дата звернення: 27.04.2024).
6. Савків У.С., Сидор Г.В. Управління людськими ресурсами в умовах ризиків, спричинених війною в Україні. *Науковий вісник Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу (Серія : Економіка та управління в нафтогазовій промисловості)*. 2023. №2(28). С. 77–84.
7. Самаєва Ю. Як працює тил? Дзеркало тижня. 2022. 31 берез. URL : <https://zn.ua/ukr/macrolevel/jak-pratsjuje-til.html> (дата звернення: 27.04.2024).
8. Стратегія сталого розвитку України до 2030 року. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/JH6YF00A?an=332> (дата звернення: 27.04.2024)

References

1. Current Challenges and Threats to Ukraine's Economic Security under Martial Law: Analytical Report of the National Institute for Strategic Studies, niss.gov.ua/publikatsiyi/analitychni-dopovidi/aktualni-vyklyky-ta-zahrozy-ekonomichniy-bezpetsi-ukrayiny-v Accessed 27 April 2024
2. Zhila, V.G. “Economic and social consequences of the war in Ukraine, the impact of the conflict on the world economy.” *Economy and society*, Issue 47, 2023, <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-47-35>
3. Leshchuk, G.V., and U.S. Savkiv. “Analysis of the tax policy of Ukraine under martial law.” *Topical issues in modern science (Series Economics): journal*, no. 10(16), 2023, pp. 920.
4. Maksymov, V. “It became known how many Ukrainians lost their jobs because of the war.” Today, [ukraine.today.ua/russskyj-stalo-yzvestno-skolko-ukrayntsev-poteryaly rabotu- yz-za-voyny/](https://ukraine.today.ua/russskyj-stalo-yzvestno-skolko-ukrayntsev-poteryaly-rabotu- yz-za-voyny/) Accessed 27 April 2024
5. “Forecast of economic and social development of Ukraine for 2024–2026.” Ministry of Economy of Ukraine, surl.li/hjora Accessed 27 April 2024
6. Savkiv, U.S., and H.V.Sydor. “Human Resource Management in the Context of Risks Caused by the War in Ukraine.” *Scientific Bulletin of Ivano-Frankivsk National Technical University of Oil and Gas (Series: Economics and Management in the Oil and Gas Industry)*, no.2(28). 2023, pp. 77–84.
7. Samayeva, Y. “How does the rear work?” *Dzerkalo Tyzhnia*, [zn.ua/ ukr/macrolevel/jak-pratsjuje-til.html](https://zn.ua/ukr/macrolevel/jak-pratsjuje-til.html). Accessed 27 April 2024
8. “Sustainable Development Strategy of Ukraine until 2030.” Ligazakon, ips.ligazakon.net/document/JH6YF00A?an=332. Accessed 27 April 2024

УДК 338.2:351

doi: <https://doi.org/10.15330/apred.1.20.410-417>

Припхан І. І.¹, Щур Р. І.², Солоджук Т. В.³

ПРАВОВІ ТА ЕКОНОМІЧНІ ЗАСАДИ ЗАХИСТУ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ

¹ ЗВО «Університет Короля Данила»,
кафедра права та публічного управління,
вул. Є. Коновальця, 35, м. Івано-Франківськ,
76018, Україна,
тел.: +38 095 82 15 258
e-mail: iryana.prypkhan@ukd.edu.ua,
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9737-6885>

² Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника,
Міністерство освіти і науки України,
кафедра фінансів,
вул. Шевченка, 57, м. Івано-Франківськ,
76018, Україна,
тел.: 0342752351,